

כוסית התרונה

שני פרדי

השניים טוו חלומות. הקומה הראשונה תהיה מועדון לילה אלגנטי ומפואר. הקומה השנייה תהיה מיסעדה צרפתית מפוארת, ואילו את הקומה השלישית ייעדו לפאר, יורשו של הפאב המקורי שלהם.

אך הם לא הסתפקו בחלומות. הם שכרו את הבניין בסכום של 9000 לירות לחודש, צמוד לאינדקס, מבעלי המקום — שהיו גם בעלי הסקוטש האדום — צ'ארלס וג'ון קרייזר. הם השקיעו בו את כל חסכונותיהם וכל אגורה אותה הצליחו ללוות, סכום שהתקרב לחצי מיליון לירות, ועסקו משך חודשים רבים בתיכנון וביצוע הפנים של המקום.

פרדי ודוב אינם רק מארחים למופת, הם גם אדריכלים מצויינים בעלי טעם מעודן. שתי הקומות העליונות, זו של הפאב וזו של המיסעדה, הסכו לתצוגה של מקום יפהפה, בעל אווירה הדרה ומעורר דגת, אשר די היה בה בלבד כדי להבטיח שהייה נעימה במקום. שני טבחים שווייציים הובאו במיוחד לארץ כדי לשמור על כך

כל מי שהגיע למיסעדה זכה בטיפול אישי של שני טבחים בינלאומיים, שלושה מצרים הדורים ושני בעלייהבית. את הפאב ניסו להחיות על-ידי זמרים כושיים שהבאתם לארץ עלתה הון, אולם דבר לא עזר. חברה של פרדי, אלה שידעו בזמנו לשחות כוסיות רבות על השבונה, אלה שידעו להתחנן ולהתחנן למען הזמנות למסיבות המיוחדות, הסגורות, שאותן היתה עורכת בפאב הקודם — נטשו אותה.

פרדי לא היתה מודאגת לליכך מהמצב, אילו ידעה שרק היא ודוב נושאים במעמסה. אולם העובדה ששלושה מידידיה הטובים ביותר, חתמו על ערבות, בסכום בלתי מוגבל, להבטחת שכר-הדירה העצום ש- היה על הזוג לשלם מדי-חודש, הדירה שינה מעיניהם.

שלושה * שנחלצו לעזרה

שלושה אלה היו הפיזמונאי חיים חפר, העיתונאי ישעיהו ("שייקה") בן-פורת, והאדריכל אלדר שרון. כשהתפוצצה השבוע הפרשה בבית-הי מישפט בתל-אביב, לא היה אדם מודאג יותר מחיים חפר. חפר קיבל לאחרונה מידידו, שר-החוזן יגאל אלון, מישרה כציר לענייני-תרבות בלוס-אנג'לס. הוא ורעייתו רותי השלימו כבר את ההכנות לנסיעתם, שהיתה צריכה להיערך בעוד חודשים מיס-פר. רותי חפר, בעלת הגלריה לאמנות אפריקאית עשר אצבעות, בתל-אביב, עמדה להעביר את הגלריה שלה ללוס-אנג'לס וידיעות אחרונות, העיתון שבו כותב חפר, הסכים גם הוא לקבל כתבות בחתימתה מארצות-הברית משום שלחיים כעובד-מדי-נה, אסור לעסוק בעבודות אחרות, כולל כתיבה בעיתונים.

נגד חפר, אחד החתומים על הערבות לפרדי, ביקשו עורכי-הדין של בעלי-הבניין להוציא צו-עיכוב-יציאה-מהארץ, עד שישלם את מלוא החוב שהייבת פרדי. גם מצבם של בן-פורת ושרון לא היה טוב בהרבה. למרות שבן-פורת נחשב כעיי-תונאי מצליח, בדיעות אחרונות, בגלי צה"ל וברישות-רדיו בחו"ל, ושרון נחשב כאחד האדריכלים המצליחים במדינה, לא קל להם, בעיקר בתקופה זו, לקום ולהוציא סכום המגיע כמעט ל-200,000 לירות.

מיליונרים * מפרס

כשראו בעיני המקום לאחר הפתיחה, כי פרדי מתקשה להפעיל, וכי המועדון שלה עדיין טובל ממחלות-ילדות, הבינו את מצבה ולא לחצו עליה בעניין שכר-הדירה, אולם מישפחת קרייזר מכרה את הבניין, על תכולתו, כולל פרדי ומוע-דונה, למישפחה הפרסית העשירה אלקר-גיאן. מאחרי החברה שהגישו נגד פרדי וידידיה מישפטים השבוע, חיים השקעות בע"מ, מסתתרת חברתם של האחים אלקני-אן, שבראשם עומד האח ציון.

מנהלה השכיר של החברה בישראל הוא איש שירותי-הביטחון לשעבר רחביה ורדי. החברה בונה בארץ בתי-מלון, את בורסת היהלומים החדשה, ומשקיעה כספים רבים בעסקי-דלא-גנידי.

לאחר שקנו את הבניין, החליטו אנשי-העסקים הפרסיים לספל בגביית החוב מפרדריקה. השכר החודשי, שהיה עם חתימת החוזה 9000 לירות, צמח יחד עם האינדקס ל-15,000 לירות לחודש. פרדריקה התחננה בפני אלקניאן שיקבל ממנה מיפ-רעות על החשבון, בסדר גודל של 3000 עד 4000 לירות לחודש, מסרה את הקומה הראשונה לקבל-מישנה כדי שיפעיל במ-קום דיסקוטק, בדיוק מאלה השנואים עליה, כדי שיהיה לה במה לשלם את שכר-הדירה. אולם אלקניאן סירב להמתין. הוא קרא את מלוא הסכום שהייבת לו פרדריקה, אשר לפי טענתו מגיע ל-189,222 לירות — ומייד.

פרדי * לא תיבנע

עם הגשת התיבעה לתשלום החוב, מיהרו עורכי-הדין ההודיים של איש-העסקים הפרסי לנקוט פעולות מישפטיות, אשר כל אחת מהן היוותה מספר נוסף בארון-המתים של חיי הלילה של תל-אביב, ושל פרדריקה. הגושה נגדה תביעה לפינוי

מידי של המקום, וכאמור גם הצו המבייש של עיכוב-יציאה-מהארץ.

נגד חפר הגושה תביעה על אותו סכום עצמו, וגם נגדו התבקש השופט להוציא צו-עיכוב-יציאה-מהארץ. עורכי-הדין, תל-מידי של שר-המישפטים, ידעו לספר לשר פט כי קראו בעיתון שחפר עומד לצאת בשליחות לאומית ללוס-אנג'לס, וביקשו למנוע זאת. בן-פורת ושרון נדרשו גם הם בכתב-תביעה רישמי, לשלם יחד — וכל אחד לחוד — את הסכום העצום.

פרדריקה לא נכנעה בקלות. היא עומדת לנהל מאבקים מישפטיים נגד אלה המבק-שים לנשלה ממועדונה, לפחות כדי להרוויח זמן, כדי שתוכל לשלם את החוב. הפרסים אינם מסתירים כלל כי כוונתם, אחרי טילו-קה של פרדריקה, היא לנעול את הבניין ולהשאירו שומם.

במאבק המישפטי שחלל השבוע ייקבע, אם ינצחו אילי-ההון הפרסיים וסוללת עורכי-הדין שלהם, או האשה שושבעה ל-למד את התל-אביבים כיצד לבלות היטב, בטעם טוב ובאופן תרבותי. ידידת של פרדריקה, אלה שזנחה אותה ומלכס עתה על חטא, מבטיחים שאם היא תצליח להחיר זיק מעמד, הם יחזרו אליה, ופרדי תשוב להיות פרדי.